**אורית ליבנה** (נ' 1961, ישראל)

ציוריה של אורית ליבנה מתקיימים במרחב שבין נִראות להיעלמות. האנטומיה של החומר, נוכחותו הפיזית, משמשת אותה בחקר האנטומיה של הנפש, הנעלמת הגדולה. קבוצת ציורים מתוך הסדרה **יומן מלחמה**, שצוירה במשך 40 ימי המלחמה עם איראן (ציור אחד ליום), מורכבת ממופעי נוף מופשטים. בפעולה רפטטיבית מכסה ליבנה את המצע בשכבות של צבע שמן ומוחקת באמצעות סמרטוטים וטרפנטין. עקבות המחיקה מסמנות את תחילתו של מופע מדומיין, הרוחש על הנייר, עד כי הציורים נדמים כנמסים, מתפוגגים והופכים לפקעות אור הזורחות ממרחקים. ציורים מן הסדרה **בינתיים** חושפים דימוי אנטומי־בוטני של פרח, הבוקע מתוך הרקע, בפעולה דומה של מחיקה, גריעה והוספה. עקבות המחיקה מועצמות בצבע מדולל ומציפות על פני שטח הנייר דימויי רפאים. נוכחותם המונוכרומטית מעניקה להם איכות הסוואתית והופכת אותם לפרחי זיכרון גוססים.

**أوريت ليفني** (مواليد 1961، إسرائيل)

تتواجد لوحات أوريت ليفني في الحيز الفاصل بين الحضور والغياب. فتشريح المادة وحضورها المادي يخدمها في استكشاف تشريح الروح، تلك الغائبة الكبرى. تتألف مجموعة من اللوحات ضمن سلسلة "يوميات حرب"، والتي رُسمت على مدار 40 يومًا من الحرب مع إيران (بمعدل لوحة كل يوم)، من مشاهد طبيعية تجريدية. وبفعل تكراري، تغطي ليفني السطح بطبقات من الألوان الزيتية وتمحوها باستخدام الخرق وزيت التربنتين. تشير آثار المحو إلى بداية مشهد متخيل يضج على الورق، حتى تبدو اللوحات وكأنها تذوب وتتلاشى لتتحول إلى كتل ضوئية تشع من بعيد. تكشف لوحات من سلسلة "في هذه الأثناء" عن صورة تشريحية نباتية لزهرة تنبثق من الخلفية، بعملية مشابهة من المحو والطرح والإضافة. تتعاظم آثار المحو بالألوان المخففة وتُغرق سطح الورق بصور طيفية. يضفي حضورها أحادي اللون طابعًا مموهًا يحولها إلى زهور ذاكرة تحتضر.